

CREDINȚA ÎNCERCATĂ PRODUCE BUNURI

Hai-deți să rămânem în picioare pentru un moment de rugăciune și înainte de a deschide Cartea, să ne plecăm capetele înaintea Autorului.

O, Dumnezeule, în seara aceasta venim din nou în prezența Ta și-Ți mulțumim din toată inima pentru tot ceea ce au văzut ochii noștri și au auzit inimile noastre: că Atotputernicul și veșnicul Dumnezeu S-a făcut cunoscut fiilor oamenilor, în acest timp, chiar înainte de venirea lui Isus în trup. Atunci când Îl vom vedea, vom fi luați în cer să-L întâlnim pe Domnul și vom fi veșnic cu El. Aceasta este marea așteptare a inimilor noastre; noi Îl așteptăm zi de zi, ne rugăm și tânjim după El lucrând până la apusul soarelui.

Doamne, în seara aceasta de Sabat ne-am adunat aici și Te rugăm să ne dai o binecuvântare deosebită, trimițând îngerii Tăi din ceruri să umple această sală.

Îngăduie ca Cuvântul Tău să ajungă la inimile oamenilor și fie ca urechile lor să fie tăiate împrejur ca să poată auzi. Taie împrejur buzele care vor vorbi și ochii care vor vedea și dă-ne acea credință tare astfel încât puterea Dumnezeului celui Viu să se manifeste printre noi în seara aceasta. Și fie ca atunci când serviciul va fi gata, între noi să nu mai rămână nici o slăbiciune spirituală sau trupească.

O, Doamne, dă-ne aceste lucruri deosebite pentru că Te iubim și ne place să Te slăvim și să Te adorăm împreună cu poporul Tău. Și avem un singur scop, Doamne: să Te slujim pe Tine în felul în care ne-ai spus. Dă-ne deci Duhul Tău cel Sfânt să putem face aceste lucruri, fiindcă Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Înainte de-a începe serviciul, voi face câteva anunțuri scurte și mă voi grăbi din cauză că mulți stau în picioare. Dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară vrem să avem un mesaj evanghelic pe care îl voi intitula: „Atotputernicul Biruitor”. Apoi, marți seara așteptăm să avem un serviciu puternic, căci ne-am rugat cu câțva timp în urmă ca inimile oamenilor să fie însuflețite pentru Dumnezeu, astfel ca ținutul New England să fie cuprins de o trezire de modă veche. S-a încercat pe Coasta de vest, s-a încercat în sud și în centru, dar se pare că acesta este ultimul loc care a rămas. Aici au debarcat strămoșii noștri, pentru libertatea religiei – aici la Plymouth Rock. Din acest pământ s-au ridicat bărbați și femei care s-au rugat

pentru stabilitatea spirituală pe care avem privilegiul s-o avem astăzi.

Nici un american nu se poate rușina de strămoșii lui, care au venit în ținutul acesta. Ei călătoreau în căruțe cu coviltir și pe cai, purtând cu sine pușca; s-au luptat cu indienii și cu toți ceilalți ca să poată merge la biserică. Sângele lor a scaldat acest pământ. Dacă am fi sinceri și am crede în Dumnezeu așa cum au crezut ei; dacă L-am sluji cum L-au slujit ei, cu aceeași seriozitate, atunci am vedea din nou o mare trezire, pentru că Dumnezeu vrea lucrul acesta, dacă îl dorim și noi.

Acum haideți să deschidem Scripturile și să citim un text din Evanghelia sfântului **Marcu, capitolul 11.22**. Este un singur verset:

„Isus a luat cuvântul și le-a zis: Aveți credință în Dumnezeu...”

Titlul mesajului va fi **„Credința încercată produce bunuri.”**

Poate cineva zice: „Frate Branham, nu crezi că ai citit un text prea mic pentru o adunare de câteva sute de oameni?” Nu, este destul. Dacă vom crede ceea ce am citit și ne vom comporta ca atare, ne este suficient ca să convertim întreaga lume. Este suficient ca să poată fi vindecată orice persoană din lume. **„Aveți credință în Dumnezeu!”** Există iertare pentru toți cei ce doresc să fie iertați, dar dacă vă trebuie iertare, este necesar s-o primiți ca atare.

Mi s-a povestit că cu mulți ani în urmă, la începuturile Americii, un om a comis o „crimă militară”, și pentru că a fost găsit vinovat, a fost condamnat la moarte prin împușcare de către plutonul de execuție.

Acolo era însă un bărbat cumsecade care îl cunoștea pe președinte. Cred că în vremea aceea era președinte Lincoln. Astfel, el a mers la Lincoln și a pledat pentru viața camaradului său, zicând: „Domnule Lincoln, poate că este într-adevăr vinovat de această crimă, însă dumneavoastră aveți putere să-l eliberați sau să-l omorâți. El este o ființă muritoare și a crescut într-o familie bună. N-ați vrea să-i dați o șansă?”

Și domnul Lincoln, având o inimă bună și generoasă de creștin, a spus: „Da, voi face aceasta.” Apoi a scris pe o hârtie: „Persoana Cutare este iertată!” și s-a semnat: „Abraham Lincoln.”

Bărbatul acela a alergat cât a putut de repede la închisoare și a spus:

„Domnule, am obținut iertarea ta!” și i-a arătat bucata de hârtie care conținea grațierea dată de președinte.

Dar tânărul a răspuns: „O, asta nu este iertare! Este doar o bucată de hârtie.”

„Dar conține grațierea ta! Uite, are semnătura lui Abraham Lincoln pe ea, și el este președintele Americii.”

„Dacă ar fi trimisă de domnul Lincoln, ar avea chenar argintiu, sigiliu... și așa mai departe.”

„Domnule, dar poartă semnătura președintelui!” a insistat bărbatul acela, însă tânărul a refuzat s-o primească, iar în dimineața următoare, la răsăritul soarelui, a fost executat.

Vedeți, **o iertare nu intră în vigoare până când nu este primită ca iertare.**

Exact așa este cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu: salvarea există numai pentru cei care o primesc ca salvare; și vindecarea este doar pentru cei care o primesc ca vindecare. Sunt doar câteva cuvinte, dar ce însemnătate mare au! **Să ai credință în Dumnezeu!**

Odată am auzit o poveste care m-a mișcat foarte tare. Era vorba despre un băiat care obișnuia să scotocească prin mansarde pentru a căuta „relicve”, cum le numea el. Și într-o zi, a găsit într-un cufăr vechi un timbru poștal cam de o jumătate de inch. Hârtia era deja îngălbenită, dar băiatul s-a gândit: „Știi ceva? Poate voi primi pentru el un bănuț ca să-mi cumpăr o înghețată.”

Astfel s-a dus la un colecționar de timbre, de pe strada lui, și i-a spus: „Domnule, cât poți da pe timbrul acesta?”

Colecționarul a cercetat timbrul cu ajutorul unei lupe, apoi a spus: „Îți dau un dolar.” Târgul s-a încheiat imediat, iar micuțul a alergat să-și cumpere înghețata dorită.

După două săptămâni colecționarul a vândut acel timbru cu 500 de dolari, iar un an mai târziu s-a vândut cu 5000 de dolari. Ultima dată când am auzit despre acel timbru se spunea că valorează un sfert de milion de dolari.

Vedeți, nu conta hârtia, nici mărimea, ci era important ceea ce conținea acea

hârtie.

Deci nu contează mărimea textului pe care l-am citit și nici hârtia pe care a fost scris, ci contează ce am citit, pentru că este Cuvântul veșnicului Dumnezeu, iar Biblia spune că *„Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Lui va rămâne pentru eternitate.”* Nu se poate schimba.

Haideți deci, să ne apropiem de El cât se poate de respectuoși.

Isus a spus **„Aveți credință în Dumnezeu”**, iar în Evrei 11.1 citim referitor la această credință: **„Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.”**

Să nu uitați că credința nu este o concepție intelectuală despre un lucru, ci este ceva ce posedăți.

Vino puțin aici, domnule! Câți din voi ați auzit zicala: „Să crezi înseamnă să vezi”? Aș vrea să vă arăt cât de fals este lucrul acesta. Există cinci simțuri care controlează trupul uman: văzul, gustul, pipăitul, auzul și mirosul, iar cei mai mulți oameni se încred numai în ceea ce văd, dar eu vă pot dovedi că nu este corect.

În clipa aceasta mă uit la bărbatul din fața mea. Este mai înalt și mai solid decât mine; are costum închis și o cravată cu flori, este adevărat? Pot spune aceasta despre el pentru că îl văd. Acum treci la spatele meu și dă-mi mâna. Eu nu-l mai văd, dar știu că este aici, iar voi nu mă puteți contrazice, nu-i așa?

Dar cum pot ști că este aici, căci îmi este imposibil să îl văd? Pentru că mă folosesc de un alt simț: de pipăit. Astfel, nu îl văd, dar îl simt. Îi simt și ceasul pe care-l poartă pe mâna stângă. Simțul meu îmi confirmă lucrul acesta exact ca și vederea. Așadar, în cazul acesta „a crede” nu înseamnă „a vedea”, ci „a simți”.

Vino din nou aici. Vedeți, acum nu-l mai simt, ci îl văd. Îl văd și cred. Puteți vedea diferența? Mulțumesc, domnule.

Te rog să dai un ton la ceva cunoscut. Câți din voi ați văzut? Păi, parcă „a crede” înseamnă „a vedea”, sau mă înșel? De data aceasta nici nu am văzut și nici n-am pipăit, ci a intrat în acțiune un alt simț: cel al auzului. Auzul îmi spune că s-a dat un ton.

Cămașa aceea este albă, da? Toată lumea care nu are probleme cu deosebirea

culorilor știe că este albă. Deci credința este ce? „**O încredere neclintită în lucrurile nădăjduite; este dovada existenței lucrurilor pe care nu le vedeți, pipăiți, mirosi, gusta sau auzi. Este un alt simț numit CREDINȚA. Trupul are cinci simțuri, dar sufletul are unul singur: credința sau necredința.**

Dacă credința îți spune că în seara aceasta vei fi vindecat, iar tu ești încredințat că așa va fi și mărturisești acest lucru, este ca și cum ai văzut că acea cămașă este albă: totul este gata, îți aparține. O ai! Înțelegeți ce vreau să spun? „...este o încredințare puternică despre lucrurile care nu se văd.”

Oamenii care au credință nu se tem. Se spune că lașii mor de mii de ori, pe când eroii nu mor niciodată; cineva care are credință, crede.

Dacă credința este o încredere neclintită... și este, e ca și cum aș fi lihnit de foame, iar tu ai veni la mine și mi-ai spune: „Domnule Branham, cum ți-aș putea salva viața?

„Dacă aș avea o bucățică de pâine, viața mea ar fi salvată...”

„O bucată de pâine costă 25 de cenți. Uite, ai aici 25 de cenți...”

Desigur, cei 25 de cenți nu sunt pâinea de care am nevoie, dar sunt prețul acelei pâini. De îndată ce am cei 25 de cenți, în mână, pot fi liniștit pentru viața mea deoarece e ca și cum aș avea pâinea, și aceasta pentru că am puterea de cumpărare a acelei pâini.

Tot așa, când crezi că Dumnezeu L-a trimis pe Isus să te vindece și accepți lucrul acesta, ești fericit chiar dacă mai simți durerea.

Dacă am cei 25 de cenți nu înseamnă că am pâinea, dar știu că dacă merg la băcănie voi putea cumpăra acea pâine. S-ar putea să am mult de mers până acolo; s-ar putea să trebuiască să trec pe poteci înguste prin munți și văi, dar în tot acest timp mă bucur ținând în mână cei 25 de cenți. De ce? Eu voi putea avea pâinea pentru că am în mână puterea de cumpărare.

Tot așa este și cu credința. Credința nu este ceva ce poți arăta și dovedi că ai; nu este un gând imaginar născut când ajungi într-o anumită stare, ci este ceva ce ai în posesie. Credința este încrederea în lucrurile nădăjduite; este o puternică încredințare în lucrurile pe care nu le vezi, guști, pipăi, miroși sau auzi.

Dacă este cineva care ar trebui să aibă credință, acela este un student în Biblie; cineva care a citit Biblia și a învățat-o. Acea ar trebui să fie o persoană care are credință, dar de multe ori nu este așa. Eu am întâlnit pe platformă oameni sfinți care trăiau o viață corectă și totuși au plecat de acolo fără să fie vindecați, iar o prostituată a fost vindecată imediat. Aceasta înseamnă că **Dumnezeu nu te vindecă pe baza meritelor tale, ci o face pe baza credinței tale. Tu trebuie să-L crezi. Uneori creștinul se gândește că Dumnezeu este dator să-i facă lucrul acela pentru că este o persoană bună și a făcut cutare și cutare faptă. Când ai asemenea gânduri nu vei primi nimic de la Dumnezeu. Mai întâi trebuie să-ți scoți acele idei din minte, pentru că tu îi ești dator lui Dumnezeu și nu El ție.**

Acum haideți să privim câteva texte din Scriptură sau câteva caractere ca să ilustrăm ceea ce am spus mai înainte.

Odată, Israelul era în război cu filistenii. Astfel, armata filisteană era adunată pe un deal, iar oștirea lui Israel pe altul. Între ei era o vale, iar dușmanul, care știa că este cu o palmă mai sus, voia să facă pe grozavul. Dar stați numai să ajungă la colț...

Filistenii aveau printre ei un uriaș aproape preistoric. Numele lui era Goliat. Degetele lui măsurau 14 inch și avea o sulică lungă probabil cât jumătate din holul acesta. Ce namilă de om era flăcăul acela!

Aș vrea să fiți atenți ca să vedeți cât de viclean poate fi păcatul.

El a vorbit astfel: „Domnilor din Israel, de ce să facem vărsare de sânge? De ce să ne măcelărim unii pe alții? Haideți să facem un târg: alegeți un om dintre voi să lupte cu mine. Dacă mă ucide, noi vă vom sluji, iar dacă îl voi ucide eu, ne veți sluji voi!”

Desigur, uriașul acela cu o palmă mai sus, era unul cu diplomă de la decanat, doctor în divinitate. O, el era bine pregătit, de aceea a făcut această provocare!

La fel este și astăzi când ei încearcă să Îl aducă pe Hristos la oameni prin educație, prin adunări mai bune, etc. Toate acestea sunt bune, au locul lor, dar nu vor putea înlocui niciodată Duhul Sfânt.

Căpitanul Al. Farrar de la FBI, m-a urmărit trei sau patru săptămâni, apoi a trebuit

să dau o declarație referitoare la fiecare bănuț luat în campanii. Unul dintre colaboratorii lui, avea un băiat căruia îi lipsea osul de la șold. Venise la adunare, pe o targă, cu radiografia în mână, iar Duhul Sfânt i-a spus cine era și ce s-a întâmplat, după care i-a cerut să se ridice de pe targă. Și micuțul a ascultat și a sărit imediat jos.

Mama lui spunea: „Nu poate face aceasta pentru că nu are osul de la șold!”, dar el a sărit jos și a alergat în stradă strigând cât putea de tare, în timp ce maică-sa s-a prăbușit leșinată pe targa de pe care tocmai se ridicase el. După adunare l-au dus din nou la medic pentru o nouă radiografie, iar acesta a spus: „Are un șold perfect!”

Căpitanul Al Farrar m-a condus în subsolul unde era poligonul pe care se antrenau tinerii ce urmau să devină agenți, și mi-a spus:

„Frate Branham, eu sunt baptist dar aș vrea să știu despre Duhul Sfânt de care vorbești tu.”

„Ei bine, căpitane, El este pentru bapțiști și pentru toți cei ce cred.”

„Oare L-aș putea primi și eu?” a întrebat el.

„Desigur! Oricine vrea, să vină!”

„Aici sunt cele mai frumoase încăperi din Tacoma. Dacă vrei, putem merge într-una din ele și poate El îmi va da Duhul Sfânt.”

„Nu este necesar,” am răspuns eu.

„Atunci unde trebuie să mă duc?”

„Chiar aici”.

„În poligonul acesta de tragere?”

„Odată, El a intrat în pânțelele unei balene, într-un cuptor încins și într-o cușcă cu lei, iar acum va veni și la tine, căpitane.”

Acel căpitan a îngenunchat chiar acolo și și-a predat inima Domnului Isus devenind un om binecuvântat, care îl laudă și azi pe Dumnezeu. Mai mult, aproape toată echipa lui a primit Duhul Sfânt împreună cu el.

O, există ceva real după care tânjesc oamenii!

Și acel mare Goliat a spus: „Așa să fie...”

Dacă era cineva indicat să lupte cu acel uriaș acela era Saul, deoarece Biblia spune că era cu un cap mai mare decât oricare bărbat din armata lui. Era cel mai apropiat de înălțimea lui Goliat și fiind războinic știa cum să lupte, știa cum să mânuiască sulita și să folosească scutul. Saul era un bărbat bine instruit; era episcop și știa ce face. Dar cu toată educația și instrucția lui, era un laș. El credea în Dumnezeu, dar nu Îl văzuse niciodată în acțiune; nu avusese o experiență personală cu El.

Acesta este motivul pentru care nu puteți avea adunări mari de vindecare în America: vă lipsește experiența cu El. Oamenii nu știu cine este Dumnezeu, ci Îl privesc ca pe Ceva istoric. Dar El este un Dumnezeu al prezentului.

Și într-o zi, în timp ce Goliat se lăuda, acolo era un băiețandru slăbănog cu o piele de oaie în jurul trupului. Tatăl lui îl trimisese cu niște plăcinte la frații lui care erau soldați în armata lui Saul. Numele băiatului era David. Și cam în vremea când David a ajuns în tabără, Goliat a venit să se laude din nou: „Cine are curajul să vină să se lupte cu mine?”

A spus-o într-un moment nepotrivit, deoarece chiar atunci s-a întâmplat să fie acolo un băiețandru cu privire îndrăzneată, care nu avea prea multă educație dar Îl cunoștea pe Dumnezeu. El nu avea instruirea pe care o avea Saul, dar Îl cunoștea pe Dumnezeul de care Saul n-avea habar. Acest băiat s-a adresat bărbaților lui Israel și le-a zis: „Vreți să-mi spuneți că veți sta și vă veți uita cum acest netăiat împrejur sfidează oștirea Dumnezeului celui viu? Am să merg să mă lupt eu cu el!”

Păi, Goliat l-ar fi putut cuprinde la brâu doar cu un deget, dar David avea curaj fiindcă știa că are dreptate, iar când știi că ai dreptate nu există nimic să te poată mișca. Un slujitor adevărat al lui Dumnezeu nu trebuie să se uite încioace și încolo. Lui nu-i pasă de amenințarea vrăjmașului sau de aplauzele anumitor oameni, ci îi face plăcere părtășia cu Domnul Dumnezeu care l-a trimis. Pe un slujitor adevărat al lui Dumnezeu nu-l sperie nimic; el are o datorie și nu mai trebuie să întrebe: „Ce părere ai, îți place?” ci privește drept și îi face plăcere prezența Dumnezeului celui viu.

Problema noastră, a celor de azi, este că ne uităm tot timpul la denomiinațiunea

noastră să vedem dacă crede sau nu. Dumnezeu să aibă milă! Dacă voi ajunge vreodată așa, voi închide Biblia și voi părăsi câmpul.

Și iată că David i-a făcut de rușine pe frații lui. Ei i-au zis: „O, te știm noi! Vrei să faci pe grozavul!” Vestea a ajuns însă repede la urechile lui Saul, iar acesta a zis: „Aduceți-l pe tânărul acela la mine!”

„Ce ai vrut să spui prin cuvintele acelea? Tu ești doar un copil iar acela e războinic din tinerețe. Păi, n-ai nici o șansă în fața lui!”

David i-a răspuns însă împăratului: „Domnule, lasă-mă să merg!”

Vedeți, el știa că Dumnezeu a făgăduit că va binecuvânta pe Israel, iar când Dumnezeu promite ceva, Se ține de cuvânt. Dumnezeu a făgăduit că îi va vindeca pe copiii Lui, și El trebuie să stea pe acea făgăduință. Dumnezeu ne-a făgăduit că va trimite Duhul Sfânt și El trebuie să stea și pe acea făgăduință. Nu vă temeți! Indiferent ce spune lumea sau vecinii, contează doar ce a spus Dumnezeu.

Saul credea într-un fel intelectual, însă David a avut o experiență.

Saul a spus: „Înainte de asta ar trebui să ai o educație de colegiu; ar fi bine să iei cu tine diplomele mele!” și și-a pus armura și coiful pe el. Vi-l puteți imagina cum arăta? Păi, coiful i-a trecut peste urechi până la umeri, iar armura îi era foarte mare. Cum ar fi arătat dacă ar fi mers așa? Dar el a spus: „Luați toate acestea de pe mine, căci nu vreau așa ceva!” În felul acesta, Saul a aflat că vesta lui ecleziastică nu se potrivea cu omul lui Dumnezeu.

„Eu nu știu nimic de titlurile acestea ale tale: Ph.D și celelalte lucruri! Vreau să merg cu experiența pe care am avut-o cu El.” Amin.

Acum mă simt foarte bine. Poate credeți că am înnebunit, dar dacă v-ați simți și voi ca mine, v-ați purta la fel. Mă simt ca și David când a dansat înaintea chivotului, iar nevastă-sa a râs de el. Dar Dumnezeu a spus: „*David este un om după inima mea.*” El știa despre ce vorbește.

Și Saul a spus: „Tu nu poți să-l învingi pe uriașul acela!” dar David i-a răspuns: „Ia de pe mine toate diplomele și hârtiile acestea de la biserică și lasă-mă să merg așa cum sunt. Dă-mi voie să-ți spun că odată, când pășteam turma tatălui meu, a venit un urs și mi-a luat una, dar eu mi-am luat praștia și l-am doborât. Apoi a venit un leu, dar l-am doborât și pe el, iar când am ajuns în apropierea lui, s-a ridicat să

sară la mine, însă l-am omorât. Dumnezeu care m-a scăpat din ghearele ursului și ale leului, mă va scăpa și din mâinile acestui filistean netăiat împrejur, care sfidează oștirea Dumnezeului celui viu.

Vedeți, David avea credință pentru că avea experiență cu Dumnezeu. Bărbații și femeile care nu l-au cunoscut niciodată pe Dumnezeu, care n-au avut o experiență personală, ci doar au citit despre El, nu știu ce să facă, dar un om care s-a întâlnit cu Dumnezeu și a avut o experiență cu El, știe pe ce stă.

Și David a spus: „Dacă El a salvat un biet miel, cu cât mai mult va salva viața poporului Său?”

„Dar cum vei face?” l-a întrebat Saul.

„Voi lua praștia mea”, a răspuns David, și a luat 5 pietre, le-a pus în praștie – voi băieții, știți cum făceam când eram copii -, și a plecat să se întâlnească cu uriașul Goliat. Când acesta l-a văzut, a început să râdă și a spus:

„Băiete, tu nu ai nici o educație. Nici nu știi vorbi gramatical. Ce te faci?”

Dar David avea cele cinci pietre - **I-E-S-U-S** -, pe care le ținea în mână sa: **CREDINȚA**, de aceea trebuia să se întâmple ceva. El avea o experiență a credinței în ISUS, iar Dumnezeu a condus piatra unde trebuia, punând uriașul jos. Și oamenii au prins curaj.

Cu câțiva ani în urmă, când bisericile „Evangheliei depline” au spus că zilele minunilor au trecut, cineva a pășit în față. Astfel, noi toți am prins curaj și am dat cu vrăjmașul de pământ. Este timpul ca David să acționeze! Din nou este nevoie de un bărbat cu credință.

Avraam a fost chemat din cetatea Ur, ținutul Caldeii, al neamurilor. Era un om obișnuit, dar Dumnezeu i-a vorbit la vârsta de 75 de ani. Nevasta lui avea 65 de ani și erau căsătoriți de tineri, de la vârsta de 18 ani, dar nu aveau copii. Dumnezeu le-a spus însă că vor avea un copil, iar Avraam a crezut din toată inima că Domnul este în stare să își împlinească făgăduința. Vă puteți imagina cum ar fi ca un bărbat de 75 de ani și o femeie de 65 de ani să meargă la medic și să-i spună:

„Doctore, pregătește o camera în spital pentru că soția mea va avea un copil.”?

„Cum? La 25 de ani după intrarea în menopauză?”

„Da. Ea va avea un copil. Tocmai am fost în oraș să aruncăm o privire la raionul pentru nou-născuți.”

„Dar de unde știi că veți avea un copil?”

„Așa a spus Dumnezeu, iar noi stăm pe aceasta.”

Desigur, doctorul ar spune: „Bietul om nu-i întreg la cap!”

Orice om care a stat de partea lui Dumnezeu a fost considerat nebun sau s-a spus că ceva nu este în regulă cu el, pentru că și-a schimbat poziția astfel încât dintr-un păcătos muritor a devenit un sfânt cu viață veșnică, numind lucrurile care nu sunt ca și cum ar fi, deoarece așa a spus Dumnezeu.

După primele 28 de zile, îl pot vedea pe Avraam mergând la Sara și întrebând-o: „Cum te simți?”

„Nici o schimbare.”

„Binecuvântat să fie Dumnezeu, căci îl vom avea.” Sigur că da. A trecut un an:

„Cum te simți, Sara?”

„Nici o schimbare.”

„Lăudat să fie Domnul căci îl vom avea oricum.”

Au trecut 25 de ani. El avea deja 99 de ani, iar ea 89, o mică bunicuță:

„Cum te simți?”

„Nici o schimbare.”

„Binecuvântat să fie Dumnezeu căci îl vom avea oricum.” De ce? Avraam a avut răbdare și a crezut ceea ce a spus Dumnezeu; a crezut că El își poate ține făgăduința. Și voi sunteți copiii lui Avraam.

Nu ați fost vindecați în prima seară când ați acceptat vindecarea voastră? Nu spuneți: „Înseamnă că nu este nimic acolo!” Indiferent ce se întâmplă, așa a spus Dumnezeu și asta este totul. Mergeți înainte! Avraam L-a crezut.

Moise avea 40 de ani de teologie, cea mai bună educație pe care o putea primi cineva. Studiase matematica și medicina egipteană. Păi egiptenii aveau o medicină și lucruri pe care noi astăzi nu le avem. Ei au ridicat piramidele pe care noi nu le-am putea construi. Îmbălsămau morți și făceau mumii pe care noi nu le-am putea face astăzi, ceea ce dovedește că erau mai inteligenți decât noi.

Deci Moise a fost instruit în toată știința Egiptului, dar într-o zi a ieșit în pustie în fruntea unei mulțimi de două milioane de oameni și i-a condus prin deșert timp de 40 de ani, iar în tot acel timp nu a fost nici măcar un bolnav printre ei.

Doctorilor, nu ați vrea să știți ce poseda Moise în trusa lui? Vă închipuiți câți copii s-au născut în fiecare noapte? Dar Moise avea o „rețetă”, un mic secret. Vreți să vi-l citească? Iată-l: *„Eu sunt Domnul care te vindecă de toate bolile tale.”* (Exod 15.26). Aceasta era prescripția lui și a funcționat timp de 40 de ani, așa că în tot acel timp nu a fost nici măcar un singur om bolnav printre ei. Și aceasta pentru că într-o zi, undeva în spatele deșertului, Dumnezeu a venit la el și astfel Moise a avut o experiență deosebită.

Când l-a omorât pe egiptean, Moise s-a uitat în stânga și-n dreapta pentru că se temea. În vremea aceea încă nu-l întâlnise pe Dumnezeu, dar după ce l-a întâlnit, s-a dus, a înecat întreaga oștire egipteană și nici măcar nu a privit înapoi, pentru că avea credință. Știa ce înseamnă aceasta. Desigur, El îl credea pe Dumnezeu; credea pentru că îl văzuse pe Cel nevăzut. După ce l-a întâlnit pe Dumnezeu și a avut o experiență cu El, a avut credință.

La fel s-a întâmplat cu Filip. După ce l-a auzit pe Isus spunându-i lui Simon care era numele lui și al tatălui lui, a putut să-i zică lui Natanael: „Vino să vezi pe cine am întâlnit!” Natanael s-a dus în prezența lui Isus, iar El i-a zis: *„Iată un izraelit în care nu este viclenie.”*

„De unde mă cunoști?” l-a întrebat el și Isus i-a răspuns: *„Te-am văzut înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin.”*

După această întâmplare, după ce a avut o experiență cu El, Natanael a putut spune: *„Tu ești Împăratul lui Israel; Tu ești Fiul lui Dumnezeu.”*

O femeie cu renume rău stătea odată la o fântână. Ea a văzut un evreu care i-a cerut apă, iar după ce au discutat puțin, El i-a zis: „Dacă ai ști cine sunt, Mi-ai cere tu apă.” Apoi El a aflat care era problema ei, a văzut că trăia cu al șaselea bărbat,

ceea ce nu era corect. I-a spus care era păcatul ei, iar după aceea femeia a putut alerga în cetate să le spună oamenilor: „*Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu cumva Acesta este Mesia?*” Ea a putut face aceasta după ce a văzut Ceva real; după ce a avut o experiență cu El.

După ce o femeie s-a atins de haina Lui și s-a făcut bine, toată audiența a vrut să-i atingă haina. Vedeți, după ce s-a oprit scurgerea de sânge a femeii: DUPĂ.

În textul din seara aceasta, Isus a vorbit copacului și i-a zis: „*În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!*” (Marcu 11.14), iar în ziua următoare copacul era deja uscat. Petru a observat aceasta și a spus: „*Copacul pe care l-ai blestemat ieri, s-a uscat.*” Și Domnul i-a răspuns: „*Aveți credință în Dumnezeu!*” apoi a adăugat: „*Dacă veți zice acestui munte: „mută-te!”, și nu vă veți îndoii, ci veți crede că ceea ce ați spus este deja împlinit, veți putea avea orice veți cere.*” Ce făcea El prin aceasta? Își învăța ucenicii. Întotdeauna o experiență cu El aduce Ceva autentic.

Fraților, lumea de astăzi caută ceva autentic. Știința ne-a adus moarte, societatea ne-a adus corupție și organizațiile ne-au adus certuri, dar oamenii vor ceva real. Dumnezeu are lucrul acesta, iar când îl vor vedea, ei vor fi gata. Noi vorbim despre Dumnezeu, dar unde este El?

Îmi vine în minte o experiență pe care am avut-o cu câțva timp în urmă. După cum știți, îmi place să merg la vânatoare. De fapt nu merg atât de mult ca să vânez, cât pentru a fi singur cu Dumnezeu. Când eram mai tânăr obișnuiam să vânez sus, în New England , de-a lungul râului Androscoggin, pe lângă lacul Umbagog, în Munții Albi. Îmi amintesc că partenerul meu de vânatoare era un yankeu tipic, cu care nu te puteai rătăci prin pădure. Dar era foarte crud și răutăcios. Omora puii de căprioară numai ca să mă supere pe mine.

Desigur, legea nu interzice împușcarea puilor de căprioară. Nu este precizată vârsta animalului care poate fi vânat, iar Biblia spune că și Avraam a tăiat un vițel și Dumnezeu l-a mâncat. Deci și puiul de căprioară poate fi vânat, dar el îi omora numai ca să facă pe grozavul.

Aceasta este problema și cu mulți dintre oamenii de astăzi: când știu ceva, vor să facă pe deștepții. Te numesc „holly-roller”, fanatic sau în tot felul, pentru că vor să pară mai deștepți. Ei nu-și dau seama că nu te rănesc pe tine, ci Îl rănesc pe Dumnezeu: „Ai fost la trezirea aceea? Ce rușine!” Dar binecuvântați să fie ochii voștri care văd!

Și acest om împuşca puii de căprioară numai ca să mă necăjească pe mine.

„De ce faci aceasta? L-am întrebat supărat.

„O, voi predicatorii, aveți inimă de găină!” a răspuns el, apoi a continuat: „Billy, mie îmi place să vânez cu tine, dar ești prea moale; trebuie să fii mai bărbat!”

„Dar un bărbat nu se cântărește după cât este de brutal, ci după caracterul său”, i-am răspuns eu. Am văzut bărbați care aveau 6 picioare înălțime, cântăreau 250 de livre și aveau mușchi peste tot, dar nu aveau nici o fărâmă de bărbăție în ei. Așa este. Omul este măsurat după caracter, nu după forță. Vreau să spun că un bărbat fără caracter este în stare să smulgă copilul din brațele unei femei numai ca s-o siluiască. Un asemenea om nu poate fi numit bărbat!

Hristos nu a fost un bărbat înalt și nu avea o frumusețe de dorit, dar n-a fost nimeni asemenea lui. Omul este cântărit după caracterul lui, după ceea ce este înlăuntrul lui.

Apoi, într-un alt an când am mers la vânătoare, el își făcuse un fluier cu care putea imita strigătul puiului de căprioară. Eu m-am gândit că nu-l va folosi, dar la un moment dat ne-am oprit într-o poieniță ca să mâncăm. Atunci am observat că bagă mâna în haină. Am crezut că își scoate sandviciul, dar a scos fluierul acela. L-a pus între buze și a suflat făcând să răsunе un sunet asemănător cu plânsetul unui pui de căprioară.

Imediat și-a făcut apariția o căprioară frumoasă. O, era atât de grațioasă cu urechile ei mari ciulite, cu venele umflate pe gât și cu ochii ei mari și negri. Era un animal foarte frumos. Stătea ascunsă sub un tufiș, dar când a auzit sunetul aceluia fluier a ieșit în locul acela deschis, lucru neobișnuit pentru o căprioară. Ziua, ele nu ies niciodată în locuri deschise, mai ales în sezonul de vânătoare. Dar acea căprioară a pășit în față. De ce? Fiindcă era mamă, avea în ea ceva autentic. Un pui striga după ajutor, iar natura ei de mamă a făcut-o să iasă în loc deschis.

L-am văzut pe vânător cum pune mâna pe pușcă. Glonțul acelei arme urma să străpungă inima aceea loială. Atunci m-am gândit: „O, Doamne, omul acesta va străpunge acea inimă credincioasă”, fiindcă nu era la o distanță mai mare de 20 de yarzi. Când cocoșul armei a fost tras în jos, căprioara s-a întors și a privit spre noi. Știa că vânătorul este acolo, dar puiul ei era în pericol. Căprioara aceea nu se prefăcea, ci era o mamă adevărată, așa că a venit mai aproape.

Când l-am văzut pe Burt punând pușca la ochi, m-am întors cu spatele și am zis: „Nu pot să mă uit cum va străpunge această inimă credincioasă de mamă. O, Dumnezeule, nu-l lăsa s-o facă!”

Mă așteptam să aud în orice moment detunătura armei, dar nu s-a întâmplat nimic. M-am întors să văd ce face Burt. Țeava armei era îndreptată spre pământ. L-am privit. Deodată a aruncat pușca la pământ, m-a apucat de pantalon și a spus:

„Billy, m-am săturat să tot fac aceasta. Condu-mă la acel Isus care poate produce dragoste.”

Ce era aceasta? Acel bărbat văzuse manifestarea adevăratei iubiri. A văzut ceva real. Și acolo, pe peticul acela de zăpadă, l-am condus la Domnul Isus.

Vedeți, acea mamă nu juca rolul unui membru al bisericii, ci poseda ceva real.

Prieteni, asta așteaptă lumea să vadă de la noi – de la mine și de la voi. Oamenii vor să vadă ceva adevărat. Și cum ai putea avea lucrul acesta dacă nu ești născut din nou din Duhul lui Dumnezeu; până nu ai o experiență cu El? Cum ai putea avea credință dacă n-ai în inima ta ceva care să-ți dea credință?

Nu ați vrea să aveți în inimile voastre același fel de dragoste a lui Dumnezeu aceea mamă-căprioară pentru puiul ei? N-ați vrea să manifestați aceeași dragoste fără egoism, fără lăcomie, fără nimic altceva de felul acesta, care să vă scoată în stradă, în fața vecinilor, astfel ca ei să poată spune: „Acesta este un om sfânt și evlavios!”

Aceasta este ceea ce vor să vadă ei. Mai bine să trăiesc o predică decât s-o predic.

Haideți să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

O, Dumnezeule, mă gândesc la aceste experiențe în care am văzut oameni brutali, indiferenți și insensibili, schimbați într-o clipă în creștini blânzi, pentru că au văzut ceva real.

Dumnezeule, fă ca în seara aceasta, orice bărbat sau femeie, băiat sau fată, care nu au avut o experiență adevărată, să poată primi o credință adevărată; să Te poată accepta în seara aceasta ca Mântuitorul lor personal și să primească Duhul Sfânt care dă credința. Scriptura spune că „fiind morți în Hristos, noi devenim sămânța lui Avraam și moștenitori după făgăduință.”

Hristos era Sămânța împărătească a lui Avraam... și fiind morți împreună cu El, suntem aduși în părtășie, iar prin Duhul Sfânt primim credința pe care a avut-o Avraam. Dumnezeu, fă ca în seara aceasta să avem acea credință și acea dragoste care înseamnă mai mult decât a fi un membru într-o biserică; este mai mult decât să stăm ascunși sub o învelitoare religioasă sau mai mult decât orice altceva, așa cum a spus orbul Fanny Crosby „mai mult decât viața mea”.

Fie ca în ceasul acesta, Duhul Sfânt, care ești Tu, să vorbească inimilor noastre.

În timp ce avem capetele plecate spre țărâna din care ne-a luat Dumnezeu și în care într-o zi ne vom reîntoarce, aș vrea să vă întreb ceva.

Prietene păcătos care ai alunecat sau ai devenit un membru formal, nu ai vrea să vii acum la El? Nu ai vrea să ai dragostea lui Dumnezeu în inima ta, în aceeași măsură în care a avut-o și căprioara mamă? Ai vrea să ai o experiență ca aceea; ai vrea să stai cu brațele deschise, plin de dragoste, atunci când ultima suflare va ieși din trupul tău și vei sta lângă Iordan așteptând ca îngerii să vină să-ți ducă sufletul acasă? Gândește-te că este sufletul tău, iar Dumnezeu, care este aici, îți poate da acel fel de dragoste.

Dacă vreți, ridicați mâna spre El în timp ce ne vom ruga. Da, peste tot în clădire. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Și sus în balcon, la dreapta mea.

Femeilor, voi știți cum vă iubiți copilașii, nu-i așa? *„Poate o femeie să uite copilul pe care-l alăptează, și să n-aibă milă de rodul pântecelui ei? Dar chiar dacă l-ar uita, Eu nu te voi uita cu nici un chip.*

„Iată că te-am săpat în mâinile Mele...” (Isaia 49.15-16).

Voi știți cum vă iubiți copiii, nu-i așa? Dumnezeu vă iubește mai mult decât atât. Și dacă El vă iubește atât de mult de ce să treceți hotarul dintre har și judecată?

O, ce dragoste a avut Tatăl pentru rasa lui Adam, căci L-a dat pe singurul Său Fiu să sufere și să ne răscumpere prin harul Său. Priviți ce dragoste ne-a arătat! N-ați putea să arătați și voi puțină dragoste pentru El? Aș vrea să ridicați mâna doar cu puțină dragoste și să spuneți: „Iartă-mă, Dumnezeule, fiindcă știu că sunt greșit în inima mea față de Tine. Eu m-am prefăcut doar că sunt creștin, dar în inima mea știu că lucrul acesta este greșit; știu că aceasta nu este credință, ci doar prefăcătorie. Ai milă de mine, Dumnezeule!”

Țineți-vă capetele plecate... Cei din balconul din stânga, nu ați vrea să ridicați mâinile și să spuneți: „Dumnezeule, ai milă...”

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Și voi, tinerilor, sunteți la răscrucea vieții; sunteți în ceasul cel mai periculos al vieții. Mâine seară aș vrea să vorbesc despre subiectul acesta. Și tu, scumpo, ești la răscruce, iar acasă ai două fete. Dumnezeu să aibă milă.

Primiți-L pe Isus ca Mântuitor personal înainte ca să se întâmple ceva. Sufletul vostru scump, pentru care a murit Isus, nu ar vrea să-L primească? Ridicați mâna. Și voi, băieților, ridicați și voi mâna. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Mai este cineva care vrea să spună: „Amintește-mă și pe mine, frate Branham.”?

Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Și pe voi de acolo. Și pe cei din spate. Oricine are nevoie, să ridice mâna și să spună: „Dumnezeule, ai milă de mine, căci vreau să-L primesc chiar acum pe Isus.” Dumnezeu să vă binecuvânteze și pe voi, micuților.

Bine, să rămânem cu capetele plecate.

Doamne, Tu ai spus în Cuvântul Tău că *„Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-L atrage Tatăl”*. În seara aceasta au ridicat mâinile o mulțime de copii, adolescenți, femei și bărbați, ceea ce arată că Tatăl își atrage poporul la Sine. *„Și tuturor celor ce vin la Mine, le voi da Viață veșnică și nu vor pieri.”* Nouă ne place să citim din Cuvântul Tău care spune: *„Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”* (Ioan 5.24). Atunci ce fel de caracter ar trebui să fie acesta? Mulți pretind că au acest caracter, dar dacă nu sunt urmași de roadele Duhului, sunt înșelați. *„Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.”* (1 Ioan 2.15).

Doamne, fiecare om își cunoaște poziția, și fiecare persoană care a ridicat mâna dorește să primească în inimă dragostea adevărată. Este necesar ca Duhul Sfânt să o facă, fie că vin aici, fie că rămân pe locurile lor.

Dacă Tu te-ai putut apropia atât de mult de ei și le-ai înmuiat inimile îndeajuns încât să-i faci să ridice mâinile, cu cât mai mult poți lua totul sub control. Îndură-Te, Doamne, căci Ți-i încredințez ca daruri, ca mici ofrande ale mesajului din seara

aceasta. Fie ca ei să primească Duhul Sfânt și să trăiască în așa fel încât să emane mai multă dragoste decât căprioara mamă de care am vorbit mai înainte. Ascultă-ne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Nu-i așa că Cuvântul acesta vă face să simțiți ceva? Câți din voi iubesc Cuvântul? Sigur. „*Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*”

Mă întreb dacă știți acel cântec vechi... Nu sunt un cântăreț bun, dar îmi place ca după Cuvânt să Îl slăvesc prin cântări vechi. Vouă nu vă place? Cunoașteți cântecul „Îl iubesc, Îl iubesc, căci El m-a iubit întâi”? Să vă văd mâinile ridicate. În ordine. Să auzim un ton.

Îl iubesc... (haideți să ridicăm mâinile), Îl iubesc,

Căci El m-a iubit întâi,

Și a câștigat salvarea mea,

Pe lemnul Golgotei.

Nu vă face să simțiți ceva? Haideți să-l cântăm din nou cu toții.

„Îl iubesc (priviți spre El și credeți), Îl iubesc,

.....

Și a câștigat salvarea mea,

Pe lemnul Calvarului.”

..... Doamne, noi și cei ce au ridicat mâinile, Te iubim din adâncul inimii, pentru că Tu ne-ai iubit întâi, când nu ne putea iubi nimeni. Tu ai venit, ne-ai răscumpărat prin sângele Tău, ne-ai spălat de păcate și ne-ai albit prin Sângele scumpului Tău trup, garantându-ne astfel privilegiul de a fi pecetluiți în Împărăția lui Dumnezeu, prin Duhul Sfânt, și de a fi numiți fii și fiice de Dumnezeu. Cuvântul spune că încă nu s-a arătat cum vom fi, însă știm că vom avea un trup ca și trupul Său proslăvit, căci Îl vom vedea așa cum este.

O, Dumnezeule, inima mea tresaltă de bucurie când mă gândesc că într-o zi toți cei

care au viața veșnică se vor ridica din țărâna pământului, pentru că viața nu poate fi ascunsă.

Mă gândesc că tu poți pune o sămânță în pământ și s-o acoperi cu un bolovan, dar în momentul când soarele începe să încălzească pământul cu razele lui, germenul acela mic de viață începe să-și croiască o cale pe după acel bolovan și iese la suprafață. Viața nu poate fi ascunsă. Tot așa, noi putem fi îngropați sub lespezi sau pe fundul mării, dar indiferent unde ne-am afla, atunci când Fiul lui Dumnezeu vine și „briza” veșniciei începe să scalde pământul, copiii spălați în Sângele Lui se vor ridica și Îi vor da slavă lui Dumnezeu.

Îți mulțumim pentru aceasta, Doamne, Îți mulțumim pentru că acum trăiești în noi. Îți mulțumim, Dumnezeule sfânt, Te iubim și Te rugăm să vii în mijlocul nostru în mod vizibil și audibil, nu pentru că ar trebui, ci ca să-i încurajezi pe cei care Te-au primit ca Mântuitor și să-i întărești în credință pe cei bolnavi. Mulți din cei prezenți aici, cred fără să fi văzut nimic, și după cum ai spus, Filip a crezut imediat ce Te-a auzit spunându-i lui Petru care era numele lui. Și Natanael a crezut după ce Te-a întâlnit și i-ai spus toate acele lucruri, dar Tu ai spus că răsplata celor ce nu Te-au văzut și au crezut, va fi cu atât mai mare.

Conform Cuvântului, noi suntem datori să Te mărturisim, așa cum ai făcut Tu în zilele dinainte. Această generație a neamurilor se apropie de sfârșit. Biserica este aleasă și scoasă afară, multe mii din mădularele ei, ieșite de-a lungul epocilor, dormind în țărâna pământului. Este timpul sfârșitului.

Doamne Isuse, vino și fă să se știe că acest Dumnezeu căruia ne închinăm nu este un Dumnezeu istoric, ci este Unul prezent, Același ieri, azi și în veci. Lauda să-Ți fie adusă în veci. Amin.

Cred că aceasta este cea de-a treia seară aici, nu-i așa? În prima seară am împărțit numere de rugăciune, apoi am chemat oamenii să urce pe platformă.

Aseară ungera a fost atât de puternică încât nu a trebuit să strigăm nici un număr, căci Duhul Sfânt a umblat prin sală și i-a chemat.

În seara aceasta mai avem la dispoziție numai un sfert de oră. Vedeți voi, tot ce aș spune eu ar părea în ordine, și la fel ce ar spune toți ceilalți predicatori din lume, dar un singur Cuvânt venit de la Isus înseamnă mai mult decât am putea spune toți împreună.

Unii ar putea spune: „O, dar asta a fost pentru o altă zi!” dar El este și astăzi Același ca atunci.

Câți din sală nu au mai fost la serviciile noastre până acum? Să vă văd mâinile. Nu prea mulți. Asta-i bine, căci îmi plac oamenii care rămân pe poziție. Nu-mi plac cei care se îngheșuie pentru o seară, apoi pleacă spunând: „Mi-a fost destul!” Aceasta arată că ceva nu este în ordine.

Vedeți, dacă am mâncat un biscuite alaltăieri, este în ordine, dar trebuie să mai mănânc din când în când; *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”*

Eu nu pretind că aș fi un vindecător, prieteni, pentru că nici un om nu poate fi vindecător. Dumnezeu este Vindecătorul. Eu cred că vindecarea divină este ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi, prin Fiul Său Isus, când a fost jertfit pe Calvar.

Chiar acum mi-a venit ceva în minte și trebuie să vă spun.

Cu câțva timp în urmă am fost într-un studio unde li s-au făcut poze lui Charles Fuller, Stewart Hamflen și mai multora. Acolo era un tânăr care tocmai terminase școala fundamentală și desigur avea educație.

El i-a spus managerului meu: „Aș vrea să-l lăsați pe domnul Branham aici.” Eu n-am spus nimic, ci m-am uitat doar la el. Când merg la asemenea mici dejunuri cu astfel de oameni, ei folosesc adesea cuvinte ciudate pe care nu le pot înțelege. Atunci îl ating pe managerul meu cu piciorul, pe sub masă, ca să-mi explice ce vrea să spună acel om.

Deci tânărul a spus: „Aș vrea să-l lăsați pe domnul Branham aici.” Ceva din mine îmi spunea că dorește să-mi pună întrebări.

Domnul Baxter i-a spus: „Bine, dar vin după el peste 30 de minute.”

„Aș vrea să-i fac câteva poze din profil”, a continuat tânărul. Am știut că nu era chiar așa. Astfel, după ce a plecat Baxter, tânărul s-a întors spre mine și a spus:

„Domnule Branham, vreau să-ți spun că te respect ca om, dar teologia ta este greșită.”

„Dar ce este greșit în ea, domnule?” l-am întrebat eu.

„Păi, în primul rând înveți despre vindecarea divină prin ispășire.”

„Orice binecuvântare vine prin ispășire”.

„Păi, dacă vindecarea divină a fost în ispășire nu ar mai fi durere”, a continuat el.

Atunci l-am întrebat: „Domnule, salvarea sufletului este în ispășire?”

„Da”, a răspuns el.

„Există ispită?”

„Desigur”.

„Păi, acolo este durere”, am spus eu.

Atunci el a început să folosească cuvinte mari, dar eu i-am spus: „Am fost multă vreme printre penticostali, dar nu am primit darul tălmăcirii limbilor, așa că te rog să vorbești în limbajul King James. Tu vorbești o limbă străină mie, domnule. Eu am fost crescut la țară, însă Îl cunosc pe Domnul Isus. S-ar putea să nu-l cunosc foarte bine Cartea, însă Îl cunosc pe Autor. Vorbește-mi deci, folosind cuvinte clare.”

„Tu aplici vindecarea divină în ispășirea despre care a vorbit Isaia în trecut?”

„Da, domnule”.

„Cred că ești un om lucid, domnule Branham. Dacă îți dovedesc cu Biblia că lucrul acesta nu mai există, vei fi destul de gentleman să accepți adevărul?”

„Sigur că o voi face!” am răspuns eu.

„Cred că în capitolul 8 din Matei, au fost aduși la Domnul Isus bolnavi, iar El i-a vindecat ca să se împlinească ceea ce a fost spus prin prorocul Isaia: „...*El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui...*”

„Prin aceasta vrei să spui că ispășirea de care vorbea Isaia s-a împlinit atunci?” am întrebat eu.

„Sigur ca da.”

„Atunci ce este cu omul vindecat la „Poarta Frumoasă” și cu ceilalți? Domnule, lucrul acesta s-a întâmplat cu un an și șase luni înainte de a fi făcută ispășirea.

Deci, ispășirea avea mai multă putere înainte de a fi făcută decât după aceea?”

Tânărul a început din nou cu cuvintele lui mari, dar l-am oprit și i-am zis: „Un moment!” după care am luat textul acesta pe care-l folosesc de obicei: „*Orice veți cere, când vă rugați, să credeți că ați primit și veți avea lucrul cerut.*” Acest „**orice**” include și vindecarea divină?”

„Păi, „orice”.... Asta nu este vindecare divină.”

„Dar Isus a spus: „**Orice** veți cere...” iar tu ai spus: „Exceptând acest lucru. Cine are dreptate, El sau tu? El a mai spus: „*orice om să fie găsit mincinos și Cuvântul Meu adevărat*”, deci cine are dreptate?” Apoi am adăugat: „Domnule, admiți că aceasta este în Cuvânt?”

„Era în Cuvânt, dar nu în ispășire”, a spus el.

Of! Of! Voi știți vechea zicală: „Dați-i vacii destulă frânghie și se va spânzura singură”. Este o zicală texană, dar e foarte adevărată.

„Să nu uiți ce ai spus”, i-am zis eu, apoi am continuat: „A fost odată un om cinstit care făcea legile în împărăția lui. Într-o zi un rob a comis o crimă. A fost adus în fața justiției împăratului, iar acesta i-a citit pedeapsa; nu era ispășire pentru ea. Omul trebuia să moară. Astfel, i s-a spus: „Domnule, nu există iertare pentru păcatul tău; trebuie să mori. Trebuie să-ți tăiem capul!” Omul a început să tremure, dar împăratul a spus: „Stai puțin! Îmbărbătează-te. Înainte de a-ți se tăia capul, vreau să faci ceva. Dați-mi un pahar cu apă.” Omul acela nu l-a putut ține în mână, atât de tare tremura din pricină că avea să-și piardă capul. Și împăratul a spus: „Nu îți voi tăia capul până nu vei bea acel pahar cu apă!” dar sclavul l-a scăpat jos.

Apoi i-am spus acelui bărbat: „El era doar un om care se ținea de cuvânt, iar cu „ispășirea” lui zicea că omul acela trebuia moară, dar nu și-a ținut cuvântul.”

„O, aceasta a fost o scăpare a unui împărat”, a răspuns tânărul.

„Adică vrei să spui că Dumnezeu a avut o scăpare în Cuvântul Său, dar a pus-o în ispășire? Fugi de aici, domnule! Argumentul tău este mai slab decât o supă făcută din umbra unui pui mort de foame.”

Da, domnilor.

Când a murit Isus, Dumnezeu a pus orice binecuvântare în ispășire: „*El a fost străpuns pentru fărădelegile noastre, zdrobit pentru nelegiuirile noastre și în rănile Lui am fost vindecați.*” Este pentru voi ca să priviți și să trăiți. Este vorba de voi; eu nu pot face nimic.

Dacă vine aici un predicator și vorbește despre vindecarea divină prin punerea mâinilor, el trebuie să predice asta din Cuvânt. Punerea mâinilor lui peste voi nu este mai mult decât un botez sau altceva. Voi trebuie să aveți credință. Dacă nu aveți credință când mergeți la botez, intrați în apă un păcătos uscat și ieșiți unul ud. Dacă inima ta nu a fost schimbată, ești încă un păcătos. Botezul nu înseamnă nimic; el este dovada exterioară a ceea ce a lucrat harul în interior. Și indiferent câți predicatori își vor pune mâinile peste tine, nu înseamnă nimic dacă nu vei crede.

Când Isus a fost pe pământ, El a făcut un mic semn în fața oamenilor, ca să vadă că El era Mesia. Și ei au crezut. El a promis că este Același ieri, azi și în veci și așa este. Acum, noi suntem la sfârșitul epocii neamurilor, înainte ca rachetele să înceapă să lovească. Săptămâna aceasta sper să ajungem și la acest subiect.

În ordine. Haideți să mai rostim un cuvânt de rugăciune în timp ce aceia care au număr de rugăciune se pregătesc să vină în față. Noi vom striga numerele. Aseară nu le-am folosit. Unde este Billy? Întrebați-l câte numere s-au împărțit. De la 1 la 100.

Doamne, Tu ești laHVeH, iar aici sunt 100 de numere de rugăciune. Toți sunt bolnavi, Doamne, pentru că altfel nu și-ar fi luat numere de rugăciune. Eu nu știu de unde să încep, dar Tu știi. Ajută-mă, Dumnezeule! Binecuvântează-i pe oamenii aceștia. Vorbește-le celor din audiență și fă-i să știe că Isus, Marele Preot care simte neputințele noastre, este și astăzi Același și acționează la fel ca în trecut. Îngăduie să Te vedem în seara aceasta, Doamne, căci inimile noastre se vor bucura și ne vom simți la fel ca cei doi de pe drumul spre Emaus. Când li Te-ai descoperit, ai fost cu ei și în ei și ai făcut exact ceea ce ai făcut înainte de răstignire, iar ei au știut că ești Același Isus, deoarece Te-ai descoperit în același fel. El S-a dus drept la Cuvânt și le-a arătat că era Hristosul, după care a făcut ceva prin care le-a arătat că a înviat din morți, iar ei au mărturisit: „El a înviat cu adevărat. Nu ardeau inimile în noi când ne vorbea pe drum?”

Dă-ne aceste lucruri și în seara aceasta. Fă aceste lucruri despre care ni s-a spus

că le-ai făcut înainte de răstignire, căci în felul acesta vom ști că ești viu, Doamne. Fă ca biserica să se umilească împreună cu slujitorul Tău, căci ne predăm Ție ca să poți lucra prin noi astfel ca Numele Tău să fie proslăvit; inimile slăbănogite să se întărească, păcătoșii să fie salvați și să le dai credință celor care se clatină. Fă aceasta pentru că Te rugăm în Numele lui Hristos. Amin.

..... El a privit în jur până când a văzut-o pe femeie, apoi i-a spus care era starea ei și a fost vindecată. Credința ei a făcut-o bine, este adevărat? Am spus aceasta pentru cei nou-veniți. Biblia spune că El este Același ieri, azi și în veci, și El este, chiar acum, Marele Preot care poate fi atins prin neputințele noastre. Este adevărat?

Cum ar trebui să acționeze El dacă este Marele Preot, Același ieri, azi și în veci? Ar trebui să procedeze la fel, nu-i așa? Atunci priviți spre El, credeți și veți vedea. Spuneți în inimile voastre: „Doamne, fratele Branham nu mă cunoaște. El nu știe nimic despre mine, dar Tu mă cunoști, așa că, ajută-mă. Îngăduie-mi să ating și eu poala hainei Tale. Confirmă-mi lucrul acesta vorbindu-mi prin fratele Branham așa cum i-ai vorbit femeii de la fântână.”

Vă provoc să credeți!

Dacă va fi cu voia Domnului, miercuri seara voi încerca să vin la amvon dar nu voi vorbi ci îl voi lăsa pe fratele Vayle sau pe altcineva să vorbească, iar eu voi asculta ca să văd diferența. Predicarea se face sub un anumit fel de ungere. Acesta este un dar profetic, este același Duh, însă este o ungere diferită. Și încă ceva: predicarea te extenuază. Mie îmi place să predic și aș face-o toată noaptea, dar o vedenie este ca și cum ai predica opt ore în șir. Câți din voi înțeleg lucrul acesta după Scriptură?

Sigur. Când a fost atins de femeia cu scurgerea de sânge, Isus a slăbit, deși era Fiul lui Dumnezeu, iar Daniel a fost tulburat multă vreme la cap după ce a văzut o vedenie. Vă amintiți? Desigur.

Din câte știu, nu cunosc pe nimeni aici, dar cred că realizați că Dumnezeu v-a cunoscut înainte ca să veniți pe lume. Înțelegeți?

Câți din voi cred că darurile și chemarea sunt fără pocăință? Biblia spune că Dumnezeu a pus în biserică cinci slujbe: apostoli sau misionari, proroci, învățători, evangheliști și păstori. Acesta este adevărul. Dacă acolo este un apostol, acolo

este un proroc. Dacă este un proroc, acolo este un învățător. Dacă e un învățător, acolo este un păstor sau un evanghelist. Vedeți, nu puteți spune că acolo este un păstor și un evanghelist fără să fie un proroc sau apostol. Câtă vreme Dumnezeu are o biserică a Sa, El are o rânduială. Sigur că da.

Să nu puneți mâinile unii peste alții pentru acele daruri, deoarece Dumnezeu le-a așezat în biserică. Isus Hristos era Fiul lui Dumnezeu încă din grădina Eden: era sămânța făgăduită a femeii. Ioan Botezătorul a fost „glasul care strigă în pustie” după 712 ani de la darea prorociei. Câți din voi știu aceasta? Câți știu că Ieremia 1.4 spune că „*înainte să te fi zămislit în pântecele mamei tale, te-am cunoscut, te-am sfințit și te-am hotărât să fii un proroc.*”

Darurile și chemarea nu se primesc pentru că cineva a făcut ceva; ele sunt date de Dumnezeu. Ei s-au născut și au crescut cu ele; este ceea ce a făcut Dumnezeu.

Astfel, El ne-a chemat pe unii să predicăm, pe alții să învățăm, pe alții pentru alte lucruri ale Duhului. **Există nouă daruri spirituale alte trupului local.** Darul prorociei poate veni peste orice persoană de aici, iar apoi să nu-l mai aibă niciodată. Acest dar poate veni și apoi să plece. Dar este o mare deosebire între duhul prorociei și un proroc (profet). Duhul prorociei trebuie judecat de doi sau trei oameni care au deosebirea.

Când bătrânul Isaia sau Ieremia s-au ridicat cu „Așa vorbește Domnul”, aveau lucrul acesta peste ei încă din leagăn.

Păstori și învățători nu sunt cei ce cresc într-un seminar, ci aceia pe care îi hotărăște Dumnezeu să fie păstori și învățători. Aceasta este o mare diferență. Când vă trimite seminarul o faceți pentru bani, dar când mergeți pentru Dumnezeu, o faceți pentru binele bisericii și pentru slava lui Dumnezeu. Și dacă ați bea doar apă și ați mânca pesmeți, aceasta nu ar conta, ci ați predica la fel. Criticați sau nu, populari sau nu, veți merge oricum. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe oamenii de felul acesta. Mulți din ei se află în seara aceasta aici; luptători care au bătătorit calea pe care merg eu de bună voie. Voi ați stat pe străzi și la răscrucile drumurilor, ați predicat și ați prorocit spunând că El va veni; este aici. Fraților, voi sunteți cei care ați făcut calea. Așteptați până se va împărți răsplata și atunci veți vedea că voi o veți primi. Da, domnilor. Voi ați pus temelia pentru biserică, în aceste zile din urmă, iar Dumnezeu începe să lucreze pe temelia pe care ați așezat-o voi. Ce minunat!

Îmi place mult cântecul: „Ce mare ești!”

Femeia aceasta este prima, nu-i așa? Vă rog să fiți foarte atenți și să nu vă mai plimbați. Stați liniștiți și fiți respectuoși. Această Biblie, din care am predicat, declară că El este Același ieri, azi și în veci, întocmai cum a fost și în trecut. Dacă n-ar fi așa, ce rost ar mai avea Biblia? Dar dacă este așa, s-o primim și să murim pentru aceasta, fiindcă El este încă Dumnezeu. Și dacă este Dumnezeu, Își ține făgăduințele. Dacă nu și le-ar ține, nu ar fi Dumnezeu, dar eu știu că El este Dumnezeu și Îl reprezintă aici printr-un dar divin. Deci eu Îl reprezintă pe El, nu pe mine; în ce mă privește, nu am nici un amestec aici.

Dacă nu credeți ce am spus, aș putea sta aici ore întregi și nu s-ar întâmpla nimic. Este din cauza voastră, nu a mea, pentru că este vorba de credința voastră. De ce îi aducem pe oameni aici sus? Ei bine, în felul acesta persoana respectivă este atentă la mine.

Aseară a fost un grup – sute de oameni s-au întors la Hristos, apoi vedeniile au explodat pur și simplu în audiență; erau peste tot. Mai întâi au trecut peste unul de pe platformă, apoi sus la balcon. Câți au văzut cum se desfășoară aceasta? Desigur. Dumnezeu se mișcă de la un om la altul. Mai mult, vezi că nu se vindecă cei de pe platformă, ci cei din sală. Depinde de credința voastră.

Eu nu o cunosc pe femeia aceasta. Ea putea fi o fățarnică; ar putea fi infidelă sau o înșelătoare. Ar putea fi o sfântă, eu nu știu pentru că nu o cunosc. Dar acesta este un tablou întocmai ca cel cu femeia de la fântână. Cred că ne vedem pentru prima dată, nu-i așa?

Acum, dacă Domnul Isus rămâne Același ieri, azi și în veci și ar sta în acest costum pe care mi l-a dat când am mers în Africa...., iar femeia ar zice: „Sunt bolnavă, vrei să mă vindeci, Doamne?” ...

Vreau să vă întreb ceva și să vă rog să fiți atenți. Ar putea El s-o vindece? NU! De ce? Pentru că nu poate face ceva ce a făcut deja. El a făcut-o deja. Atunci ea ar putea spune: „Sunt păcătoasă, mântuiește-mă!” dar El i-ar răspunde: „Eu am făcut-o deja, vrei s-o accepți?” Așa este. Și când Îl accepți pe El ca Mântuitor personal, ca Eliberator...

Acum, dacă i-aș spune acestei femei, ca slujitor al lui Dumnezeu: „Doamnă, tu ești bolnavă, dar îmi voi pune mâinile peste tine și te vei face bine”, s-ar putea să fie

adevărat, însă ea ar putea spune: „Da, cred că fratele Branham este un om cumsecade, dar acela este fratele Branham...”

Dar dacă se întâmplă ceva supranatural; dacă El îi spune ceva din viața ei sau ce problemă are? Asta înseamnă că nu mai este fratele Branham cel ce vorbește, nu-i așa? Este o Ființă supranaturală. Fariseii au spus că este Beelzebul, dar credincioșii adevărați au spus că este Fiul lui Dumnezeu. Vei crede că este Fiul lui Dumnezeu? Domnul să te binecuvânteze.

Acum iau orice duh sub controlul meu în Numele Domnului Isus Hristos, spre slava lui Dumnezeu. Fiți plini de respect.

Deci ne întâlnim pentru prima dată, doamnă? Dacă este adevărat, ridică mâna. Poate ne-am născut la multe mile depărtare unul de altul, dar dacă Domnul Dumnezeu, Domnul Isus care S-a întâlnit cu femeia de la fântână și i-a spus care era problema ei... Ai citit vreodată întâmplarea? Ea trăia în curvie, iar când El i-a spus lucrul acesta, a recunoscut că era adevărat. Mai mult, ea nu L-a numit Beelzebul, ci a spus: *„Doamne, văd că ești proroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia, El va face toate aceste lucruri...”*

Și El i-a răspuns: *„Eu, Cel care Îți vorbesc, sunt Acela.”*

Și femeia a alergat în cetate și a spus: *„Veniți să vedeți un Om care mi-a spus toate lucrurile pe care le-am făcut; nu cumva este Mesia?”*

Dacă El este Același ieri, azi și în veci, va trebui să acționeze la fel, deoarece a făcut deja vindecarea. Dacă El ar sta aici, tu ai fi deja vindecată în cazul că ești bolnavă. Eu nu știu ce problemă ai. Nu știu dacă ai probleme de sănătate, probleme financiare, spirituale sau de altă natură, dar El ți-ar putea descoperi asta, fiindcă e Fiul lui Dumnezeu. El a spus odată că *„Fiul nu face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând...”* Dacă va face aceasta, Îl vei accepta? Dar adunarea? Domnul să vă binecuvânteze.

Tu spui: „Frate Branham, tu tragi de timp!” Da, așa este, pentru că aștept să vină ungera, iar dacă nu vine, va trebui să mergeți acasă. Dar nu este cazul pentru că a venit deja. În ordine.

Se pare că femeia se îndepărtează de mine. Ea își dă seama că se întâmplă ceva; simte cu duhul că nu omul din fața ei o face să se simtă așa. Îngerul din Lumină, pe

care-L vedeți în fotografie, stă între mine și ea. Femeia suferă și vrea să mă rog pentru starea de nervi pe care o are. Vrea să mă rog și pentru gușa pe care o are în interior. Acesta este adevărul. Doamnă, dă din cap dacă este adevărat.

Acum, același Domn Isus, care i-a spus femeii din vechime care era problema ei, este în seara aceasta aici și lucrează prin Biserica Sa: „*Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele*”, iar cele ce poartă roada sunt mlădițele. „*Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea* (acest lucru se întâmplă în epoca aceasta), *dar voi Mă veți vedea* (Biserica timpului din urmă), *pentru că Eu voi fi cu voi, chiar în voi...*”

Tu spui: „Frate, ai ghicit aceasta.”

Ei bine, hai să stăm de vorbă cu femeia astfel încât să plece orice superstiție sau îndoială de la voi. Ar putea fi și alte probleme în viața ei, dar eu nu le știu.

Doamnă, poartă-te normal și crede că ești în prezența Lui.

Da, femeia are gușă pe bază nervoasă. Ea este extrem de nervoasă. Mereu scapă lucruri din mână și are pe cineva pe inimă. Este vorba de o femeie bătrână care are cataractă; este mama ei. Pe lângă aceasta, se roagă și pentru un copil al ei. Copilul are ceva: are convulsii și face crize. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

Este adevărat, doamnă? Dacă este adevărat, dă din cap. Crezi că Dumnezeu răspunde la cererile tale? Ți se va face după credința pe care o ai. Dumnezeu să te binecuvânteze.

„*Dacă credeți...*” Fiți respectuoși cu toții. Nu știu ce s-ar putea întâmpla, dar mă întreb dacă audiența este conștientă de ceea ce se petrece aici. În ce mă privește, eu cred că este o minune. Mai face El minuni? Acestea ar putea veni din două surse: de la Dumnezeu sau de la Satana. Aș vrea să-mi spuneți dacă ați auzit vreun diavol predicând Evanghelia și cerându-le păcătoșilor să se pocăiască. Nu cred că ați auzit așa ceva. Fariseii așa au crezut, iar Isus le-a spus că cine va vorbi împotriva lucrării Duhului Sfânt. Nu va fi iertat niciodată. Câți știu aceasta? Fiți deci respectuoși.

Nu ne cunoaștem, este adevărat? Dacă Domnul Dumnezeu îmi va descoperi de ce te afli aici, vei crede că sunt slujitorul Lui și că El a înviat din morți și trăiește și astăzi?

Ai venit aici pentru că vrei să mă rog pentru o operație pe care trebuie s-o faci. Ai o

umflătură. Așa este. Dacă Dumnezeu îmi va spune unde este localizată, vei crede că sunt prorocul Lui? Este în partea ta dreaptă. Așa este. Crede și nu va fi nevoie să te operezi.

Domnule, presupun că nu ne cunoaștem. Când Filip l-a dus pe Natanael înaintea lui Isus, Acesta i-a spus, fără să-l fi văzut până atunci, că este un om cinstit. El putea fi un fățarnic, un mahomedan, un închinător la idoli sau altceva de felul acesta, dar Isus a știut că era un izraelit cinstit și i-a spus unde era și ce a făcut înainte de a veni la El.

Ne întâlnim pentru prima dată? Vă rog să fiți respectuoși, căci vedenia a plecat de la bărbatul care a venit în Lumină. Stați liniștiți și nu vă mai plimbați, căci nu avem de-a face cu lucruri firești, ci sunt lucruri spirituale. Fiecare din voi este un suflet și posedată un duh, iar dacă este numai puțină necredință, se simte la cea mai mică mișcare.

Tu spui: „O, frate, unde scrie așa ceva în Biblie?” Când Isus s-a dus la Iair să se roage pentru fiica lui, i-a scos afară din casă pe toți cei prezenți. Un alt om a fost dus afară din cetate și acolo a primit vederea.

Domnule, El a plecat din ceva motiv, dar este bun și Se va întoarce. Dacă Dumnezeu îmi va descoperi de ce te afli aici, vei crede că sunt slujitorul Lui? Iată-L că a venit înapoi, iar tu ești conștient că se întâmplă ceva. Tu ai ceva la spate; ai o problemă la coloană, iar din cauza aceasta ești foarte nervos. Mai mult, noaptea te trezești din pricina prostatei pe care o ai. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!” În afară de asta, ești predicator, e adevărat? Dar te mai rogi pentru cineva; este vorba de un nepot care are poliomielită. Îl crezi pe Dumnezeu? Atunci să îți se facă după credința ta. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Ne cunoaștem? Vine ceva din partea asta.... Fiți respectuoși. Nu vă îndoiiți, ci credeți totul. Aici este! Da, e o pereche mai în vârstă. Bunicuța care se uită acum la mine suferă cu bila, iar soțul ei, care stă chiar lângă ea, are bronșită. Bărbatul a fost cândva soldat, fiindcă îl văd în război purtând o cască rotundă. Bronșita ți-a fost cauzată de gaz, când ai luptat în primul război mondial. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!” Aveți credință în Dumnezeu.

În spate mai este cineva care are probleme cu bila. Doamna cu șalul verde, crezi că Domnul Isus te face bine și pe tine? Nu-i așa că ai avut un sentiment ciudat când am spus: „Probleme cu bila”? Între voi două era o linie neagră, dar acum a

plecat. Credința v-a făcut bine. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Pe cei cu care am vorbit adineauri v-am mai întâlnit cumva înainte? Ridicați mâna dacă nu ne cunoaștem. Priviți! Eu nu i-am mai văzut pe oamenii aceștia niciodată. Ce înseamnă aceasta? Că Isus care a murit și a înviat își împlinește făgăduința că va fi în biserică. Să și va face aceleași lucruri. Iată-L aici! Credința lor i-a vindecat. Aveți credință și nu vă îndoiiți.

Tu urmezi, doamnă? Nu te cunosc, este adevărat? Ne întâlnim pentru prima dată, dar Dumnezeu îți cunoaște viața și inima. Dacă El îmi va descoperi ceva din viața ta; ceva ce știi că eu nu am de unde să știu, Îl vei accepta? Cred că ești conștientă că într-o zi va trebui să stai înaintea Lui și să dai socoteală pentru tot ce ai făcut sau vei face.

Tu ai avut o mulțime de suferințe și coborâșuri în viață. Ai încercat din răspuțeri să biruiești umbra neagră care te urmărește, dar nu pentru aceasta ești aici deoarece ți-ai mărturisit păcatele și ele sunt sub sânge. Ai venit aici pentru o prietenă. Această persoană este la spital; tocmai a avut un copilăș, dar a făcut o puternică criză asmatică în urma căreia era să moară și vrei să mă rog pentru ea. Crezi că se va face bine? Du-te și așa s-o găsești. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Fiți respectuoși.

Bună ziua, domnule. Domnul Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Ești mai bătrân decât mine și cred că ne întâlnim pentru prima dată. Crezi că aș putea fi atât de fățarnic încât să stau în fața unui om în vârstă, ca tine, dacă aș ști că nu pot să-l ajut cu nimic, prin Hristos? Dacă ar fi trăit, tatăl meu ar fi avut vârsta ta. Aș da orice să-l văd în seara aceasta, dar el a trecut deja dincolo de cortină. Și tu vei trece într-o zi, și la fel eu, dar până atunci vreau să Îl slujesc cât pot de bine pe Dumnezeu ca să te pot ajuta și pe tine. Dacă Dumnezeu îmi va descoperi ceva din viața ta sau de ce ești aici, Îl vei accepta? Dacă El știe ce ai fost, cu siguranță știe și ce vei fi. Dacă aș spune: O, tu ești așa și așa..." ai avea motive să te îndoiești, dar dacă Îți vorbește El, e altceva.

Tu ai probleme cu inima. Te văd încercând să-ți faci treaba și te apleci cu mâna la genunchi, pentru că ai și artrită. Deci ai probleme cu inima și artrită. Crezi că sunt prorocul sau slujitorul lui Dumnezeu?

Tu mai ai pe cineva pe inimă. Crezi că Domnul Dumnezeu poate s-o vindece și pe

soția ta care este aici, cu tine? Atunci du-te și așa să fie.

„*Celui ce crede...*” Dacă nu ți-aș spune nimic altceva decât că ești vindecat, ai crede? Vorbesc cu omul din cărucior. Crezi din toată inima? Atunci îți aparține.

Dacă ție ți-aș spune că poți mânca liniștit pentru că boala de stomac te-a părăsit, ai crede? Atunci du-te și mănâncă.

Crezi că Dumnezeu poate să vindece diabetul și să te facă bine? Atunci du-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne că m-ai făcut bine.” Căci poți avea lucrul acesta.

Aveți credință în Dumnezeu.

Tu ai probleme cu nervii și cu stomacul. Crezi că Dumnezeu te face bine? Atunci du-te, bucură-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne!”

Vino, domnule. Ai probleme cu inima și suferi de artrită. Crezi că Dumnezeu te poate face bine? Atunci du-te mai departe.

Tu crezi că Dumnezeu te poate vindeca de diabet? Atunci ridică-te, du-te și crede.

Privește aici, tânără doamnă. Crezi că Dumnezeu te poate vindeca de boala femeiască pe care o ai? Du-te mai departe.

Probleme la inimă și nervozitate. Du-te mai departe.

Astmă. Du-te mai departe și crede în Dumnezeu.

Vino, domnule. Diabetul nu înseamnă nimic pentru Domnul Dumnezeu. Du-te mai departe și crede din toată inima.

Tu crezi, doamnă? Crezi că Dumnezeu te va vindeca? Crezi din toată inima? Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Un moment, vă rog, căci s-a întâmplat ceva în audiență.

Este vorba de bărbatul care tocmai a coborât de pe platformă. În jurul lui este o Lumină... Nu, este vorba de doamna din spatele lui. Ea suferă de ceva intern. Doamnă, crezi că Dumnezeu te poate face bine? Ridică-te în picioare și acceptă-l pe Hristos. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Doamna mai în vârstă de lângă tine are artrită. Vrei să-ți pui mâinile peste ea,

doamnă? Tu, cea care tocmai ai fost vindecată... Crede și vei fi vindecată în timp ce binecuvântarea va trece la tine.

„Toate lucrurile sunt cu puțință pentru cel ce crede.”

Credeți aceasta?

Dar tu, tânără doamnă, care stai cu mâna la gură și suferi de gușă, crezi că Dumnezeu te va face bine? Ridică mâna, dacă crezi, fiindcă îți provoc credința.

Doamna de lângă tine, care plânge, are ulcer la un picior și probleme cu inima. Este adevărat, doamnă? Crezi că Dumnezeu te va vindeca? Ridică mâna.

Unii din voi s-au atins deja de El.

Aici este o femeie cu flori pe pălărie. Ea se roagă. Credeți că Dumnezeu poate să-mi spună pentru ce se roagă ea? Da, se roagă pentru nepotul ei care are poliomelită. Este adevărat, doamnă? El este Dumnezeu.

Doamna? Dacă Dumnezeu îmi va descoperi care este problema ta, vei crede? Mulțumesc. Ai chisturi prin tot corpul. Așa este. El îți vorbește așa încât să înțelegi: tu ai cu tine pe cineva care trebuie să plece. Este vorba de un verișor. El are o boală la piept. Spune-i că s-a sfârșit. Poate merge acasă.

Doamnă, tu ești canadiancă, vii din New Brunswick și te numești Ashley, este adevărat? Du-te și bucură-te.

Îl credeți pe Dumnezeu din toată inima? Atunci ridicați-vă și dați-i slavă, căci fiecare poate fi vindecat chiar în momentul acesta. Ridicați mâinile și cântați: „Îl voi lăuda, Îl voi lăuda!”

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Amin.

- Amin -